

200—300 гроша¹⁾. Отъ тия, които купили такива били: *Йовчоо чу*, *Лисицата* и т. н. *Х. Нойко*, дядо на моя разказвачъ, взелъ едно отъ тия момичета и го изгледалъ като свое. То умрѣло въ Сливенъ на стари години подъ името *Баба Вѣла*²⁾.

Послѣдичитѣ отъ *Завърата* за Сливенъ и въобще за българитѣ сж голѣми.

Прѣди всичко, турцитѣ сж унищожили много привилегии въ нѣкои български краища, съ огледъ най-вече на *войниклъка*. И дѣйствително, за Сливенскитѣ „войници“ вече нищо не се чува отъ 1821 г. нататъкъ.

Подобно на *Габрово*, въ Сливенъ е било забранено правенето на барутъ (Царската „барутчийница“ е била въ Новоселския боазъ) Прочутия тукъ тюфекчилъкъ (пушкарство) значително е ослабналъ.

Видни търговци, замѣсени въ готвеното възстание, трѣбвало да напуцатъ имотъ и стоки и да бѣгатъ вънъ отъ Турция. Главно прибѣжище е билъ австрийския градъ Брашовъ, дѣто се образувала цѣла колония отъ сливенски търговци. Съ тѣхъ се срѣщналъ Селимински въ тоя виденъ тогава край прѣзъ 1823 г. Той самъ пише, че „отъ многото съзаклятници на родния ми градъ (Сливенъ) мнозина притеглиха неизказани злини“.³⁾

Слѣдъ 1821 г. за дълго време не се чувало изъ града пѣсни или сборове. Турцитѣ забранили сватбитѣ да ставатъ публично и съ свирни. Сватбаритѣ вървѣли по улицитѣ „като на умрѣло“. Па и червения поясъ, който до тогава сливенци опасвали дори до врата си, трѣбвало да се замѣни врѣменно съ „черенъ месалъ“.

Но не само това — датата 1821 г. е епохална. Идеята за „християнство“, тѣй мъглява въ съзнанието на българина тогава, се облича въ политическа одежда и почва да се разведрява. Българитѣ вече узнаватъ, че на Балк. п-въ дѣйствително има „християни“, но че между тѣхъ има разни народности. разни „миллети“. За това помогватъ главно двѣ обстоятелства: фанариотскитѣ интриги и освободението на гърцитѣ. Фанариотитѣ слѣдъ обѣсването на Цариградския

¹⁾ Изразитѣ въ Сливенъ: „Как(в)о ме гледашъ? Няма да ма купувашъ я!“, послѣ „стои (гледа, мждри се) като при продадено“ сж спомени отъ тия заробвания, отъ тая своего рода Балканска търговия на роби.

²⁾ Ср. Запис. Д-ръ Селим. I, 65, за потурчванията слѣдъ 1821 г.

³⁾ Запис. I, 83. Брашовъ и до днесъ напомня Сливенската приroda и архитектура.